

Oświadczenie Karaimów litewskich

Zarząd Religijnej Wspólnoty Karaimów Litewskich otrzymał informację, że w Holandii powstał Centralny Zarząd Duchowny Rosyjskich Karaimów Za Granicą (CZDRKzG). Zgodnie ze statutem tej organizacji, jej celem jest zjednoczenie karaïmskich społeczności niepodległych państw, wchodzących dawniej jako gubernie w skład byłego Imperium Rosyjskiego, zarządzanie tymi religijnymi społecznościami karaïmskimi, powołanie sądu duchownego.

Zarząd Religijnej Wspólnoty Karaimów Litewskich w imieniu wszystkich Karaimów Litwy oświadcza, że:

- Żadnych pełnomocnictw CZDRKzG do reprezentowania litewskich Karaimów nie udzielało i żadnych podobnych pełnomocnictw nie planuje nikomu udzielać,
- Karaimi Litwy nie potrzebują konsultacji w sprawach zarządzania duchowym życiem Karaimów,
- Karaimi Litwy, Polski i Ukrainy są KARAIMAMI nie tylko ze względu na przynależność religijną, lecz także etniczną,

Powyższe oświadczenie zostanie opublikowane na oficjalnej stronie Karaimów litewskich www.karaim.eu, jak również przekazane władzom Republiki Litewskiej celem poinformowania o zaistniałej sytuacji, z jednoczesną prośbą o przyjęcie określonych środków prawnych, jeśli CZDRKzG będzie podejmować działania bez naszej na nie zgody.

Religijna Wspólnota Karaimów Litewskich jest jedyną religijną organizacją karaïmską na terytorium Republiki Litewskiej, zarejestrowaną w Ministerstwie Sprawiedliwości Republiki Litewskiej jako następcą karaïmskiej wspólnoty religijnej Wielkiego Księstwa Litewskiego i posiada status tradycyjnej religijnej wspólnoty Litwy. Zapisane jest to w Konstytucji Republiki Litewskiej.

Religijna Wspólnota Karaimów Litewskich posiada osobowość prawną i działa zgodnie z prawem Republiki Litewskiej. W statucie zatwierdzonym przez Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Litewskiej nie ma wzmianki o istniejącym poza granicami państwa wyższym zarządzie religijnym litewskich Karaimów.

Jak nam wiadomo, podobne oświadczenia opublikowane zostały przez naszych braci z Polski i Ukrainy. Religijna Wspólnota Karaimów Litewskich w pełni popiera treści tych oświadczeń.

Przewodniczący
Zarządu Religijnej Wspólnoty
Karaimów Litewskich.
Hazzan Józef Firkowicz

Komentarz

Oświadczenie karaïmskich organizacji, które pojawiło się w połowie sierpnia na stronach internetowych polskich Karaimów, a następnie Karaimów litewskich sprovokowane zostało wieloma wcześniejszymi kontaktami, informacjami, wydarzeniami, wymianą korespondencji, która ma miejsce od kilku już lat. Punktem kulminacyjnym tego ciągu zdarzeń stało się pojawienie w lipcu tego roku w skrzynkach poczty elektronicznej Karaimów polskich, litewskich, rosyjskich i ukraińskich dokumentów, które zburzyły nasz spokój. Otrzymaliśmy bowiem zawiadomienie o powołaniu Centralnego Zarządu Duchownego Rosyjskich Karaimów za Granicą. Dołączony był statut tej organizacji oraz odezwa do liderów organizacji karaïmskich Europy środkowej i wschodniej. Organizatorzy–założyciele Centralnego Zarządu Duchownego przedstawiali strukturę swojej organizacji, plany i zamierzenia. Zapewne propozycja przystąpienia do niej nie wywołałaby szczególnego zainteresowania, ponieważ nie odczuwamy potrzeby stowarzyszania się na ponadkrajowym poziomie i pod takim szyldem. Przez dziesięciolecia wypracowaliśmy odpowiadające nam formy i formuły organizacyjne, zaspokajające potrzebę kontaktów i wymiany informacji z poszanowaniem naszych odrębności kulturowych. Ku naszemu zdziwieniu okazało się jednak, że... wyznaczono nam już miejsca w ich szeregach i to przy całkowitym nieliczeniu się z naszym zdaniem. Osoby dla większości z nas zupełnie nieznanne (jedynie niektórzy mieli z nimi styczność mailową i na forach internetowych), wywodzące się spoza społeczności karaïmskich, stanęły na czele organizacji, która usurpuje sobie prawo do:

–rozwiązywania wewnętrznych spraw społeczności karaïmskich, historycznie powiązanych z Karaimami byłego Imperium Rosyjskiego;

–koordynacji działalności tych społeczności i regulowania stosunków wschodnioeuropejskich Karaimów z wyznawcami religii karaïmskiej na świecie;

–regulowania stosunków międzywyznaniowych z innymi religiami;

–reprezentowania Karaimów wobec władz państw, w których zamieszkują, w wypadku naruszania praw wiernych i dyskryminacji Karaimów, której podstawą są ich przekonania religijne.

Jednocześnie łaskawie pozostawili społecznościom karaïmskim prawo do zachowania specyfiki właściwej społecznościom zamieszkującym poszczególne kraje, utrzymania samorządu i korzystania z dotychczas posiadanych praw. Zmienili natomiast nazwy i kompetencje stanowisk w strukturach religijnych, powołując na podstawie doświadczeń innych konfesji lub rozwiązań stosowanych w innych krajach nieistniejące dotąd funkcje i tytuły. Działania swe tłumaczyli analogiami do angiel-